

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831372128/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hun vilde samle hans Billeder sammen og tage dem med — alle. Hun reiste sig, og hun gik ind i Dagligstuen, og hun tog Fotograferne ud af Albumerne og vendte tilbage med sin Skat.

Hun betragtede dem ved Lampen — ét for ét — kyssede dem og talte til dem med omme og kærtegnende Ord:

— Nei, sagde hun, nei — Du vil ikke savne mig — og Du vil aldrig blive ulykkelig min Dreng som jeg, og der vil aldrig komme den Tid, hvor Du foragter mig. Vil Du altid huske mig -- en Gang imellem huske mig — vil du?

Hun savnede et af Billederne, det sidste, der var taget helt nylig. Det var rigtigt — det sad i hans eget Album — oppe i hans Stue.

Hun følte en ubetvingelig Lyst til at hente det, til straks at eie alle Billederne. Hun saa paa Uret. Klokken var et. Han var naturligvis i Seng og sov, hun kunde gaa ind i hans Dagligstue uden at vække ham.

Hun bandt hurtigt sit Haar op, der var faldet ned, og hun tog Lysestagen, som stod paa Kaminen. Sagte sneg hun sig op ad Trappen og aabnede hans Dør.

Ja — Stuen var mørk.

Hun holdt Lyset op og betragtede Værelset længe. Hun saa paa hans Vaaben, der hang paa et Silketæppe paa Væggen, og paa hans Yndlingsplads bagved den aabne Reol. Hun tog Bogen,

hvori han havde læst, og hun lod den flade Haand glide sagte hen over dens Blade.

Hendes Billede stod paa hans Bord.

Hun skælvode ved at høre en Støi paa Gangen, og hun tog Albumet, Portrættet sad deri . . . Hun tog det ud. Ved Siden af Albumet laa en Stump af en Cigaret. Han havde maaske glemt den der, da han gik i Seng. Hun tog den og gemte den.

Og med et folte hun en urimelig Længsel efter at sé ham — en Gang endnu.

Med Lyset i Haanden gik hun hen over Tæppet og lyttede ved Portièren til Sovekamret. Jo, hans Aande var regelmæssig og dyb; og hun løftede Portièren varsomt, og traadte ind.

Han havde kastet sig paa Sengen helt paa-klædt.

Hun lagde først varsomt et Tæppe helt om ham. Saa løftede hun Lyset, skærmede for Skæret med den anden Haand, og betragtede ham.

Hans Hoved laa paa Siden — hans Mund smilede —

Hvor hun elskede ham!

Hendes Læber bevægede sig til et Par sagte Ord — — Han rørte sig i Søvn og aabnede Læberne.

Saa rev hun sig løs.

Hun gik hastigt ud, ind gennem Dagligstuen, med Haanden for Lyset. Hun forskrækkedes ved